

של אלביס, במועדון הלילה כליף ביפו. לפני שבצל רגליה עלה על הבמה, חימי מה להקתו את האחירה. זמר צעיר ומעולה בשם טוני שרון כמעט והצליח להלהיב את הקהל. ואז הגיע המלך בכבודו וביצמו.

הוא תקע את הפרוטזה על הבמה ואת עיניו במינים והתחיל לשיר. זה היה נורא. בקושי אפשר היה לשמוע אותו וגם מה שנשמע לא היה ראוי להשמע. אבל הקהל התבייש להודות שהוא אינו אוהב את "המלך". אגדת המלך הוא ערום קרמה עור פעם נוספת על הבמה.

למחרת כבר לא בא קהל. השמועה על טיבו עשתה לה כנפיים. אלא שאמרגניו אירגנו עבורו בינתיים הופעות באולמות ציבוריים בכל רחבי הארץ. כאשר הודיע חיים לוי, בעל מועדון כליף, ל"מלך", כי עליו להשלים עם העובדה שניכשל ולחזור לאירופה, וינסת קיבל זאת כעלבון אישי. הוא השתכר, ניסה להתאבד עלידי חיתוך עורקיו. למחרת חזר לאנגליה.

אלא שבאותו ערב עצמו עמדה להתקיים הופעתו בחיפה. הכרטיסים נמכרו ברובם ולאמרגנים היה חבל לבטל אותה. הם העדיפו לעבור בשתיקה על העדרו של וינסנט, העלו על הבמה את בן להקתו, טוני שרון. הקהל אפילו לא שם לב ש"לומר אין רגל של עץ".

כשנשאלו אמרגני ההופעה מה היו עושים אילו גילה מישהו מהקהל כי הזמר אינו גיין וינסנט, השיבו: "היינו אמרים שרגל העץ נשברה פתאום, והמלך הלך לתקן אותה".

מאחורי הקלעים

קבוצת שחקנים ישראלים צעירים החליטה להקים אולפן בנוסח האקטורס סטודיו הניו יורקי. ביוזמת אמנון מסקין, עודד קוטלר ונפתלי יבין מתאספים שחקנים אלה מדי שבוע במועדון בוסטון התל אביבי וכל אחד מהם מופיע בקטעי מחזות שונים, לפני הבנתו. לאחר הקטע מנתחים כולם את הופעת השחקן ומנסים לתקן את שגיאותיו... **מפיקת הסרטים** אנה פיישר החליטה לשתף בסרטה המתוכנן ב"ישראל את להקת ענבל. פיישר, המחפשת מקומות מתאימים להסרטה הסרט משה ר' יהושע, שיוסרט לדבריה בהשתתפות לורנס אוליבייה ורחן ביטי בארץ, נוכחה בהופעת להקת ענבל, בה מוצג קטע בשם וודו בר, המספר על נישואי צעירה עם גבר זקן. פיישר, שגם בתסריט לסרטה מופיעה תמונה דומה, החליטה לנצל את ריקוד הלהקה בתמונה זו... **זכרונות** מאחורי הקלעים, מלפני 20 שנה. העלה שחקן הסטאטא יעקב טימן. במסגרת המאבק נגד הצנזורה, שאסרה להזכיר ערבים, היה התיאטרון מ"גיש לה את כל המערכונים בהם סומנו ה"משתתפים בשמות: יהודי א', יהודי ב'. אך על הבמה היה יהודי ב' מופיע תמיד ב"חלבושת ערבית, כי על תלבושת לא היתה צנזורה.

זמרת סקוט

שלושה בניס לאס אחתו

בידור

אמונית גדולה על בנה קטנה

כאשר דור הטמיסט עוד יגן חלב, כבר קצרה הייזל סקוט תשואות באולמי הקונצרטים. לפני עשר שנים היא עשתה זאת גם בישראל. השבוע שוב הגיעה הייזל סקוט לישראל, מופיעה במועדון הלילה התל אביבי, ב"אדרה.

בביקורה הקודם היה בידה חוזה להופעות בקונצרטים סומביים. ראשיה ממסלה דויד ברוגיון בא להופעתה בירושלים. אלפי חיילים מעריצים צבאו סביבה בביקוריה הרבים במחנות צה"ל. היא הפכה להיות "חבר כבוד" בצבא ההגנה לישראל. הפעם באתי להחזיר את חוב שירותי הצבאי, הסבירה השבוע הפסנתרנית רוקדנית זמרת כהת העזר, בחיך חושף שיניים לבנות.

ביוגרפיה בלי תאריכים. הייזל התחילה לפרוט על פנתר בגיל שנתיים בסירינידא, שם נולדה. "אבל גילו אותי רק בגיל שלוש", מיהרה לקרוע.

גיל ארבע מצא אותה בארצות הברית, לומדת לפרוט ברצינות בהדרכת אמה. מאז מתערפלת הביוגרפיה שלה, וזה מובן בהתחשב בעובדה שהייזל סקוט כבר אינה מגלה מזה שנים רבות את גילה האמיתי. נקודת ציון נוספת בתולדותיה: "לרקוד למדתי בגיל שמונה, ומאז — אני גם רוקדת".

תחום הבידור של הייזל סקוט אינו מוגדר. היא עוסקת בכל. היא מנגנת על הפסנתר יצירות קלאסיות ומודרניות, גיז קר וגים שטיין. היא שרה אריות וספיריטואליס וקודת מכל הבא לרגל. היא הופיעה ב"סרטים ובמחזות, במיוסיקל וברסיטלים. "אני אוהבת את הכל — לשיר, לרקוד, לנגן. בשבילי הם שלושתם כמו בניים של אמ. שאינה יודעת לבחור מי האהוב עליה מכולם".

"שרק יפנו אלי". בישראל אני מאר הבת. המסע הראשון שלי כאן היה ממש חלום. היו לי קונצרטים בזמנים קצובים ויכולתי לנסוע בכל הארץ, לבקר בקיבוצים ולראות מה נעשה כאן.

הפעם הייזל יותר עסוקה. היא מופיעה בכל מה שאפשר להופיע ועדיין לא ראתה כמעט שום מקום מחוץ למועדון הלילה בו היא מופיעה.

כשהיא עולה למקומה ליד הפסנתר, היא ממש כמו נסיכה — משתלטת על הבמה, על הקהל, על הפסנתר. קולה החושני העמוק ממלא את החלל הדחוס בשירה כושית אמיתית.

כאשר היא מנגנת את המספר המפורסם ביותר שלה, כשהיד השמאלית מנגנת נגינה אחת קבועה, ("כדי שהיד לא תתעייף", היא מסבירה), בעוד שהיד הימנית מחליפה ומנגנת מנגינות שונות ("כדי שאתם לא תתעייפו") יושב הקהל כמהופנט.

כאשר היא שרה כהדרן את שיר העם הכושי כשהקדושים צועדים, עונה הקהל אחריה בתרועות והיא, בהתלהבותה, אף אינה משגיחה בכך.

אך ביום, בלי איפור ובלי התלבושת המכריחה, "הם מדי וזבובים ועבודה רבה". מגלה הייזל: "הייתי רוצה מאד לתת מספר קונצרטים לצה"ל. סתם, בחינוך, כי אני אוהבת אותם ומחכה רק שהם יפנו אלי".

המלך הוא עירום

מכונת הפירסומת הופעלה במלוא הקיטור. משך יותר משבועיים הוכנה דעת הקהל הישראלית לכך, שהיא עומדת לזכות בכבוד הגדול מכל — "המלך" עומד להגיע. תמונתו פורסמו בעתונים, מודעות ענק הודפסו יום יום, גיין וינסנט יגיע עוד שבוע, עוד יומיים, עוד יום. הנה הוא בא!

מרוב המולה נמצאו רק מעטים שהעזו להודות בכבודם ובכך שבעצם אינם יודעים מי הוא גיין וינסנט. כי איך אפשר להודות בכך, שאפילו לא שמעו את שימעו, אם מכריזים עליו כעל זמר רוקנרול והטוויסט הנודע, כוכב הקולנוע והטלביזיה, האיש שכבש את אירופה בסערה ושכר עו כה כ-40 מיליון תקליטים? הפירסומת אף לא שכחה לציין כי הזמר הצעיר (27) הוא בעל רגל עץ, שהותקנה לו אחרי תאונה בקוריאה. הוא נודע במהרה בישראל כ"זמר בעל רגל העץ", חביבים של אלביס פרסלי וגיוני הוליווד.

בלי רגל של עץ. הכל היה טוב ויפה עד להופעת הבכורה של "המלך" מתחרהו

ק ש ק ש י ם ?
 חפוף ב"אליקסיר" 2
 בקבוקון ב75 אגורות